

berettiget, naar ikke Hensynet til Befostringen stillede sig hindrende i Veien. Man er derfor bleven staaende ved det nu for Krigstid fastsatte Antal og har indskrenket sig til at foreslaa dem alle udrustede saaledes, at de kort efter Krigens Udbrud kunne være kampberedte. Men ved Siden af den derved begrundede Omdannelse af Reserveeskadronerne til Linieeskadroner har man anset det rettest at fordele samtlige Eskadroner til 4 Regimentter istedetfor til 5 saaledes, at hvert Regiment kommer til at bestaa af 4 istedetfor af 3 Eskadroner. Derved opnaaes ikke blot, at vore Rytterregimentter ville blive andre Staters, ved hvilke de kunne komme til at kæmpe, jevnbyrdige; men Regimentet faar derved, naar det afgives til en Division, en for Divisionstjenesten passende Styrke. For ikke ved denne Ordning at forøge Eskadronernes Antal er Ordnomantsekskadronen inddragen; men da den Tjeneste, hvortil denne Eskadron var bestemt, ikke vil kunne undværes i Krigstid, har man tænkt at kunne erstatte den ved en Eskadron af det Rytteri, som holdes i Reserve udenfor Divisionerne. Af Hensyn til den store Afgang af Mandskab og Heste, som Rytteriet altid lider ved en Krigs Begyndelse, er Krigsstyrken i Lovforslaget forudsat at skulle være 140 Md. i Stedet for som nu for Tiden 120 Md.

Det er allerede tidligere berørt, at Feltartilleriet i sidste Krig har spillet en mere fremtrædende Rolle end forhen, og i Erkendelse af dette Vaabens forøgede Betydning og Værd paa Balpladsen er man overalt især med at styrke og udvide det. Man har troet, at heller ikke vi turde tilbagevise den ved de nye Forhold fremtvungne Forbring om en Forøgelse af Batteriernes Antal, og man har derfor foreslaaet en Udvidelse af Feltartilleriet med 3 Liniebatterier og 1 Reservebatteri. Vor Felthær, hvis Fodfolk alene vil komme til at tælle omtrent 31,000 Kombattanter, vil derved i det Høieste kunne faae 128 Kanoner eller omtrent 4 Kanoner for hvert Tusind Md. Fodfolk, og i Begyndelsen af Krigen, da Reservebatterierne neppe kunne rykke ud, vil den ikke kunne gjøre Regning paa mere end 96 Kanoner. Indtil det Dieblit, da Reservebatterierne blive fuldt feldygtige, ville de imidlertid indirekte bidrage til at styrke Felthæren; thi de ville da kunne være en Støtte for Fodfolkets Forstærkningsafdelinger, hvilken ellers maatte tilveiebringes paa Liniebatteriernes Befostring.

Den nuværende Inddeling af Feltartilleriet i 2 Regimentter, hvilken forudsættes i Krigstid at skulle opløses i mindre Dele, er foreslaaet forandret, idet den nyere Artilleritaktik medfører, at Batterierne sjældnere end før ville komme til at optræde enkeltvis paa Balpladsen, men maa samles i Grupper under en høiere umiddelbar Ledelse. Skal der derfor gives Artilleriet en lignende Ordning, som den, der for de andre Vaaben søges opnaaet ved Hærens Revision, den nemlig, at Fredens

Forhold komme til at stemme med Krigens Krav, da maa Batterierne samles i Afdelinger, som ikke ere større, end at een Chef kan overkomme deres umiddelbare Ledelse under Kampen; de seneste Krige have lært, at 3, høist 4 Batterier i den Henseende ville være passende, og man har saaledes ikke kunnet foreslaa færre end 4 Afdelinger. Navnet Afdelinger, som fandtes i det sidst forelagte Forslag, synes imidlertid ikke at have fundet Bifald i Rigsdagen, og dels af denne Grund, dels fordi 4 Batterier udgjøre et lignende Kommando som 4 Eskadroner, der efter Forslaget skulle danne et Regiment, har man ombyttet Benævnelsen „Feltartilleriafdeling“ med „Feltartilleriregiment“.

Medens Hærsafdelingernes Train efter Forslaget er samlet i en særegen Afdeling, Trainafdelingen, har man anset det for nødvendigt at indordne selve Artilleritrainet i særskilte Underafdelinger under Artilleriregimentterne. Artilleriets Ammunitionsforbrug er nemlig nutildags saa stort, at en let og hurtig Forsyning er en Nødvendighed; derfor maa den mobile Feltpark eller Ammunitionskolonnerne være under en fast og kyndig Ledelse, og de Befalingsmænd, som skulle benyttes herved, allerede i Fredstid forberedes til denne Tjeneste. Da der for hver Division maa være en Ammunitionskolonne, der tillige optager den for Fodfolket nødvendige Reserveammunitionsforsyning, og desuden en Reservekolonne, som naturlig henlægges til den Artilleristyrke, der er til Raadighed for Overkommandoen, har det ligget nær at henlægge under hvert af Brigadens 4 Regimentter en Regimentspark, hvoraf i Krigstid Felthærens 4 Ammunitionskolonner kunne dannes.

Vore sidste Krige og især Krigen 1864 havde med stor Styrke vist, hvilke Vanskeligheder der kunde opstaa, naar man som dengang skulde skabe Trainet fra Nytt af. Man havde dengang hverken Personel eller Materiel; Heste og Vogne maatte skaffes tilveie, Personellet maatte tages fra de forskellige Afdelinger i Hæren, og disse mange forskelligartede Dele passede ikke saaledes til hinanden, at de kunde arbejde sammen som et velordnet Hele. Hærløven søgte at afhjælpe de væsentligste Mangler ved at tildele hvert af de 2 Artilleriregimentter en Trainafdeling, hvorved det nødvendige Trainmandskab kunde uddannes. Senere er ogsaa Trainmateriellet blevet forbedret og forøget, saa at største Delen af de særegne Vogne, som ikke kunne tilveiebringes ved Udskrivning eller hurtigt Opkøb i Landet, nu haves i en tidsvarende Form. Desuagtet vil Hærens Train i sin nuværende Sammensætning ikke være istand til at fyldestgjøre de Forbring, der stilles ved en Krigs Udbrud, da dets faste Befalingspersonale er altfor svagt i Forhold til de Opgaver, der under Krigsberejdskab og i selve Krigen ville blive stillede til det. Alle Hærens forskellige Afde-